

Tähän alkuun varoitus! Ei sovi kaikkein herkimmille lukijoille. -Aarne, eiköhän sinun olisi aika mennä kotiin? -Meinaatko että tästä mökistä ei enää viinaa heru, häh! Antti nousee ylös pöydän äärestä, menee keittiöön, tulee hetken päästä takaisin olohuoneeseen, pullo viinaa molemmissa käsissä. -Ei täältä viina lopu, mutta huomenna on jouluaatto. Ajattelist perkele vähän.

Sinulla on pieniä lapsia ja akka kotona. -Kyllä minä akan ja pennut hoidan, älä sinä siitä huoli, mutta viinaa lasiin nyt perkele! Antti kävelee horjhdellen pöydän ääreen. -Ei. Nyt Aarne, nyt nämä juomingit päättyy! Aarne nousee ylös ja on hetkessä veljensä kimpussa, tavoitellen pulloa. -Anna nyt saatana se pullo tänne! -Älä Aarne perkele... Aarne on napannut pöydältä sähkökynttelikön, joka on vielä seinässä kiinni. Kynttelikkö kädessään Aarne käy veljensä kimppuun. Samalla kun lyönti osuu Anttia vasemman silmän yläpuolelle, kynttelikön johto risahtaa poikki. Antti kaatuu maahan, pullo putoaa Antin kädestä. Aarne on samantien istumassa Antin rinnan päällä ja hakkaa tätä kyntteliköllä päähän. Antti yrittää suojata itseään nostamalla käden naaman eteen. Aarne jatkaa silmitöntä hakkaamista kunnes kynttelikkö on hajonnut pieniksi paloiksi. Aarne nousee Antin päältä, Antti makaa lattialla hiljaa. Pullo, toinen hajosi missä toinen on? Aarne katselee lattialla maakavan veljensä ympäriltä ja huomaa että pullo on vierinyt olohuoneen pöydän alle.

-Äiti tuleeko isi kohta töistä? Jaana kääntyy työpöydän äärestä ja laskeutuu polvilleen pienen poikansa eteen, ottaa tätä olkapäistä kiinni ja katsoo Ristoa silmiin. -Isillä varmaan menee myöhään. Käy Risto sanomassa Annille että laittaa ulkovaatteet päälle ja laita sinä myös. Jaana nousee ylös ja yrittää asetella joulutorttuja pellille, paistamista varten. Siitä ei tahdo tulla mitään. Se ei koskaan tiedä hyvää kun Aarne on näin myöhään ”töissä”, ajattelee Jaana. -Ei kai mennä taas Meeri tädin luo? Ollan kotona, kohta isikin tulee. -Ei Risto, nyt pitää kaikkien laittaa ulkovaatteet päälle, kiireesti. Jaana kääntää samalla virrat pois uunista, vilkaisee vielä työpöydälle, valmiita torttuja on lautasella, paistamattomia on kaksi uunipellillistä, jääköön siihen, Jaana ajattelee. Jaana työntää Ristoa selästä samalla kun itse kiirehtii eteiseen. -Annii, Annii! Alas tulla nyt. Lähdetään! -Pitää mennä vessaan, hätä. Mihin me ollaan menossa? Ootetaanko isiä myös? Jaana etsii vaatteet lapsille valmiiksi, kyykistyy pukemaan toppahousuja Ristolle. -Anni, nyt pitää lähteä! Anni kipittää eteiseen. Jaana antaa Annille toppahousut ja takin. -Pue Anni nyt itse vaatteet, kiireesti. Samalla Jaana vetää Ristolle kuomat jalkaan. Anni ja Risto on saaneet ulkovaatteet päälle. Jaana nappaa takin naulakosta ja on avaamassa ulko-ovea, kun kuulee kuinka avainta käännetään lukossa. Aarne on ottanut pullon mukaansa ja kävelee kohti kotia. -Saatanan saatana! Aarne seisoo horjuen keskellä tietä ja tuijottaa tyhjää viinapulloa, katuvaloa vasten.

Jalkakäytävällä nainen taluttaa koiraa ja vilkaisee keskellä tietä seisovaa, ilman päällystakkia olevaa humalaista joka örisee jotain ja tuijottaa kädessä olevaa pulloa. Nainen nykäisee hihnasta saadakseen koiran liikkeelle ja jatkaa kiireesti matkaa.

Aarne on päässyt kerrostalon alaovelle ja sovittaa avainta lukkoon. -Aarne, mihin sinä tollasessa kunnossa? -Kotiin, joulun viettoon! Perkele, pois eestä! Reijo Kärkkäinen katsoo Aarnen perään, tämän mennessä villapaitasillaan, horjhdellen, rappukäytävään, kohti portaita. Kärkkäinen jatkaa matkaa roskakatokselle, päättään itsekseen puistellen, ajattelee tuota äsken näkemäänsä. Reijo heittää pussin roskalaatikkoon ja päättää mennä katsomaan, onko Aarne päässyt kotiin. Ei se ole Jaanalla helppoa tuon Aarnen kanssa, ajattelee Kärkkäinen, pieniä lapsiakin vielä... Jaana astuu askeleen taakse kun ulko-ovi aukeaa. Aarne seisoo rappukäytävässä. Jaana huomaa Aarnen villapaidan kauluksen revenneen rikki. -Mihis saatanaan sinä oot menossa? Samalla Aarne ottaa ensimmäisenä ovella vastassa olevaa Ristoa kauluksesta kiinni, heittää tämän rappusiin

ja vetää oven perässään kiinni. Aarne seisoo eteisessä ja tuijottaa Jaanaa samein silmin. Jaana kääntyy, nappaa Annin kainaloon ja juoksee kohti kylpyhuonetta. Aarne pääsee liikkeelle, saa napattua Jaanaa hihasta kiinni. -Anni, juokse kylppäriin! Pistä ovi lukkoon! Jaana laskee Annin maahan, Anni juoksee kylpyhuoneeseen ja saa laitettua oven lukkoon. Jaana repii itseään irti Aarnen otteesta, mutta ote hihasta on liian tiukka. Jaana kääntyy ympäri kohti miestänsä, haroo samalla käteensä eteisen nurkasta pienen jääkiekkomailan, jonka Risto on saanut isältään marraskuussa syntymäpäivälahjaksi. Jaana huitoo mailalla epätoivoisesti kohti Aarneä. Lyönneillä Jaana saa pidettyä Aarnen etäämpänä itsestään. Aarnen ote hihasta irttaa. Jaana säntää samantien kohti keittiötä, Aarne seuraa perässä. Kärkkäinen avaa rappukäytävän ulko-oven ja kuulee lapsen itkua. Kärkkäinen juoksee rappusia ylös, näkee Riston makaavan kerrosten välissä olevalla tasanteella ja itkevän. Reijo menee kiireesti Riston luo. -Sattuuko sinuun? Mihin sattuu? Risto vetää henkeä, nyyhkii, eikä meinaa saada itkulta puhuttua. -Sattuu. Isi. Heitti. Risto nyyhkii. Kärkkäinen katsoo portaisiin, Riston toinen kenkä on lentänyt pois jalasta ja seisoo puolessamatkassa rappusia. Reijo nostaa Riston varovasti syliinsä ja lähtee alaspäin, kohti kotiovea. Reijo soittaa ovikelloa, menee hetki kunnes Reijon vaimo, Kaarina Kärkkäinen avaa oven. -Ota Risto ja soita poliisit, Heti! Kaarina ottaa vastaan Riston, jonka Reijo on työntänyt Kaarinan syliin ja menee mitään sanomatta, hölmistyneenä puhelimen ääreen. Risto soittaa Laineen ovikelloa ja kuulee samalla kuinka sisältä kuuluu sekä Jaanan että Aarnen huutoa sekä hirveää meteliä. Jaana on päässyt keittiöön ja paiskoo kaikkea käteen sattuvaa kohti Aarneä. Silti Aarne pääsee Jaanaan kiinni ja lyö tätä nyrkillä kasvoihin. Jaana kaatuu lattialle. Aarne ottaa pöydältä uunipellin, paistamattomat joulutortut lentävät ympäri keittiötä. Samalla auki jääneestä radiosta kuuluu kuinka Kari Tapio alkaa laulaa joulun tarinaa, "Ilta tummui hohti hanki valkoinen..." Aarne yrittää lyödä Jaanaa pellillä, lyönti osuu kuitenkin työpöydän reunaan. Jaana tuntee kuinka veri valuu nenästä ja suusta pitkin naamaa. Kivusta huolimatta Jaana pääsee ryömimään keittiön pöydän alle, Aarnen hakatessa uunipellillä Jaanaa jalkoihin. Jaana kuulee kuinka joku takoo ovikelloa. Ovelle, pakko päästä. Ajattelee Jaana ja ryntää pöydän alta kontaten pois, on nousemassa pystyyn kun päähän pamahtaa lujaa. Jaana horjuu naama veressä, toinen käsi suorana, kohti ulko-ovea. Radiossa Kari Tapio jatkaa, "kiireet jäivät muistan hetken hartauden..." Aarne on napannut keittiön veitsitelineestä leipäveitsen mukaansa ja pitää veistä kädessään selän takana. Aarne kävelee Jaanan perässä. -Mihin vittuun sitä nyt ollaan menossa? Ettei vaan Meerin luo kylään? Kukas saatana se siellä ovikelloa soittaa! Oisko joulupukki... Aarne nauraa itse, keksimälleen jutulle, ottaa samalla Jaanaa tukasta kiinni ja paiskaa tämän otsa edellä eteisen seinään. Jaana valuu seinää pitkin lattialle, on tajunnan rajamailla ja näkee vielä kuinka Aarne kävelee ovelle, leipäveitsi toisessa kädessä selän takana. Kärkkäinen jatkaa ovikellon soittamista, kuuntelee samalla. Nyt tuli liian hiljaista, ajattelee Reijo. Samalla hetkellä ovi avataan. Ovella seisoo Aarne, tukka sekaisin ja huohottaen. Taustalta kuuluu radiosta Kari Tapon ääni, "nyt etsin ilman lukijaa, haikein mielin joulun tunnelmaa, sen hartaudenmelkein tavoitan..."

Reijo näkee Jaanan makaavan eteisen lattialla, mytyssä seinää vasten. Reijo aikoo mennä Jaana luo. -No mihis se Reijo on menossa? Samalla Aarne lyö leipäveitsellä Kärkkäistä vatsaan. -Kato Reijo, ku meillä vietetään nyt joulua, ihan vaan perheen kesken. Reijo Kärkkäinen kaatuu rappukäytävään, leipäveitsi vatsassaan. Aarne kääntyy ympäri ja on menossa sisään, kun rappukäytävästä kuuluu komisario Kari Helteen huuto. -Pysähdy, maahan! Aarne kääntyy takaisin portaikkoon päin ja näkee kahden henkilön, naisen ja miehen osoittavan häntä pistooleilla. Rappukäytävään kuuluu

